

تنها جزیره میانکاله در آتش سوخت

جزیره اسماعیل سالی تنها جزیره در پناهگاه حیات وحش میانکاله در آتش سوخت.

علی کلانسه، رئیس ذخیره‌گاه زیست‌کره میانکاله گفت: آتش سوژی از ظهر شنبه آغاز شده بود و محیط بانان با کمترین نیرو و ابزار بالاخره در نیمه‌های شب توانستند آتش رامهار کنند.

جزیره اسماعیل سالی که طی دهه هفتاد و نیمه هشتاد به دلیل افزایش تراز آب خزر کاملاً به زیر آب رفته بود طی این سال‌ها بواسطه کاهش تراز توسعه پیدا کرده و حتی به قسمت شرق شاخه جنوبی پناهگاه حیات وحش میانکاله وصل شده است. اما همچنان رفت و آمد از طریق خشکی به این جزیره با مشکلات فراوان انجام می‌شود و در برخی مناطق آن ناممکن است.

به گفته رئیس ذخیره‌گاه زیست‌کره میانکاله مشکل تردد به جزیره اسماعیل سالی برای انتقال تانکر و لوازم موتوری، نیروی انسانی محدود نبود تجهیزات بروز اطفای حریق از مشکلاتی بود که کنترل آتش در این جزیره را دشوار کرده بود و محیط بانان همه تجهیزات مهار را پیاده به جزیره منتقل کردند.

سگ‌های ولگرد، توله پلنگ ایرانی را از پادر آوردند

بر اثر حمله گله‌ای سگ‌های ولگرد، یک توله پلنگ ایرانی از گونه‌های نادر و در معرض انقراض در کوهمره سرخی استان فارس از بین رفت.

۸۲۰ هزار دُز و اکسن هدایی غیر مجاز به لهستان برگشت خورد

وزیر بهداشت در نامه‌ای به رئیس کل گمرک خوستار عودت ۸۲۰ هزار دوز و اکسن هدایی غیر مجاز از کشور

لهستان شد. بهرام‌عین اللهی گفته است: این واکسن‌ها بدون هماهنگی قبلی و از منابع غیر مجاز بوده و حتی در مذاکرات صورت گرفته نشان می‌دهد، این واکسن‌ها به اشتباه ارسال شده است.

به گزارش تسنیم، ظاهراً این واکسن‌ها توسط آمریکایی‌ها تولید شده است!

ساخت مهد کودک در آرامستان اصفهان!

سازمان آرامستان‌های شهرداری اصفهان اعلام کرده است که با هدف کاستن از رنج و آوند خانواده‌های داغدار نسبت به تدوین و اجرای چندین طرح جدید آرامستان این شهر اقدام کرده است.

به گزارش خبرگزاری موج، مدیر عامل سازمان آرامستان‌های شهرداری اصفهان در این باره گفت: نسبت به اجرای فاز نخست احداث مهد کودک‌ها در باغ‌ضواون تا قبل از عید نوروز اقدام کرده‌ایم و در صورت دریافت فاز دوم در انتظار از سوی شهروندان، فازهای بعدی را هم راه‌اندازی خواهیم کرد.

به گفته او در این مهد کودک‌ها آموزش‌هایی متناسب با مبانی شرعی و دینی در برهه مرگ و همچنین متناسب با سن و موقعیت کودکان به آنها ارائه می‌شود.

سه کشته و زخمی در پی حریق خودرو در تهران

سرخسنگوی سازمان آتش‌نشانی شهرداری تهران از رسیدن آتش‌نشانان یکی از سرنشینان که جوانی ۱۸ ساله بود از خودرو خارج شده و دو نفر دیگر که در دم حدوداً ۲۴ ساله بودند داخل خودرو در حین حریق حمله‌ی آتش‌محبوس شده و به دلیل شدت سوختگی جان خود را از دست دادند.

رشد ۱۱ درصدی تلفات حوادث رانندگی در ۱۰ ماهه امسال

سازمان پزشکی قانونی اعلام کرد: در ۱۰ ماهه سال جاری ۱۴ هزار و ۲۹۹ نفر در حوادث رانندگی جان خود را از دست دادند که در مقایسه با مدت مشابه سال قبل که تعداد تلفات ۱۲ هزار و ۸۷۴ نفر بود، ۱۱٫۵ درصد بیشتر شده است.

طرح الزام استخدام بخش خصوصی از طریق وزارت کار چه آثار و تبعاتی دارد؟

مانع «سفارش و نفوذ» یا بسترساز «رانت و فساد»؟

سعیده علی‌موراد

به تازگی ۳۰ نماینده مجلس طرح «الزام بخش خصوصی در به کارگیری نیرو از طریق ادارات کار» را تدوین کردند. طرحی که در صورت تصویب، کارفرمایان بخش خصوصی را مکلف خواهد کرد تا افراد معرفی شده از سوی وزارت کار را استخدام کنند.

هر چند طراحان این ایده مدعی‌اند؛ طرح مذکور برای جلوگیری از تضییع حقوق بیکارانی است که در ادارات کار ثبت‌نام کرده و مدت‌های مدید در لیست انتظاری هستند، اما منتقدان، آن را اساساً ناقض مالکیت بخش خصوصی دانسته و موجبات هژمونی ربه‌فرونی دولت و حاکمیت در فعالیت این بخش ارزیابی می‌کنند.

اماد رسوی دیگر ماجرا هم برخی این طرح را غیر کارشناسی خوانده و آن را تنها مسئله شخصی نمایندگان می‌دانند. آنها می‌گویند؛ از آنجایی که نمایندگان در حوزه‌های انتخابی خود، مخصوصاً در شهرهای کوچک بیشتر تحت فشار مراجعات مردمی با مطالبه اشتغال هستند، با این الزام دستان بازتری برای پاسخگویی خواهند داشت و شناسن خود را برای بقا در دورهای بعدی مجلس بیشتر خواهند کرد.

موردی که طراح این طرح هم به آن اشاره کرد و گفت: «در جامعه ما، چون متأسفانه پارتی بازی و سفارش حرف اول را می‌زند، این افراد بیکار باید به دفتر نماینده مجلس و فرماندار و امام جمعه بروند که باز هم چندان موفقیتی برای به دست آوردن کار، حاصل نمی‌شود».

این طرح چه می‌گوید؟

هر چند دیروز دو فوریت الزام بخش خصوصی در استخدام از طریق وزارت کار در مجلس رد شد، اما قرار است تا این طرح به صورت عادی در دستور کار مجلس قرار گیرد.

در مفاد این طرح آمده است: «بعد از معرفی اداره کار و مصاحبه در صورتی که دستگاه شرایط لازم را در فرد معرفی شده نیابد می‌تواند از نفرت بعدی که به نوبت در اداره کار براساس تخصص ثبت‌نام کرده و معرفی می‌شوند، استفاده کنند».

همچنین در بخش دیگری از این طرح آمده است: «وزارت تعاون کار و رفاه اجتماعی موظف است لیستی

از شرکت‌ها و مراکز که از این قانون تخلف می‌کنند تهیه و گزارش آن را هر سه ماه یکبار به دستگاه‌های ذی‌ربط و کمیسیون‌های مجلس ارائه کند. همچنین دستگاه‌های دولتی موظف هستند نسبت به ارائه‌گرگانه تسهیلات و بخشودگی جرایم طرح‌های تشویقی به شرکت‌های متخلف معرفی شده امتناع کنند و برای این شرکت‌ها و بخش‌های خصوصی هنگام شرکت در مناقصات امتیاز منفی تلقی می‌شود و در صورت تکرار اجازه شرکت در مناقصات را ندارند».

در بخش دیگری از این طرح عنوان شده است: «شرکت‌هایی که این قانون را رعایت و تأیید از اداره کار داشته باشند از امتیاز و اولویت بیشتری در مناقصات و مزایده‌های خوردار هستند».

دولت طلبکار از بخش خصوصی

با وجود این توضیحات بسیاری از صاحب‌نظران معتقدند، موارد اشاره شده در این طرح دخالت در اموری است که مالکیت خصوصی و نوع فعالیت در بخش خصوصی را نقض کرده و برخی جدید به بروکراسی دست و پا گیر اقتصادی و تولیدی کشور اضافه می‌کند.

محمود رضایی منش، فعال اقتصادی در بخش خصوصی در این باره به «توسعه ایرانی» می‌گوید: «نمایندگان و تصمیم‌سازان کشور به جای تصمیم‌گیری در چگونگی استخدام نیروی کار آن هم در بخش

خصوصی، باید به اشتغال از منظر حاکمیتی بنگرند و با ایجاد تغییر در دیگر فاکتورهای اقتصادی و سیاسی کلان در کشور به رفع موانع تولید و در نتیجه اشتغالزایی کمک کنند و همین موضوع خواه ناخواه لیست بلند بالای آمار وزارت کار را هم کوتاه خواهد کرد».

این فعال اقتصادی می‌گوید: «دولت نمی‌تواند و نباید به جای مادر بخش خصوصی تصمیم بگیرد. اگر طراحان این طرح معتقدند از این طریق رانت کم می‌شود، سخت در اشتباهند. تنها اتفاقی این است که از این پس بخش خصوصی هم باید تاوان رانت‌بازی در سطوح میانی و بالایی کشور را پس دهد و به شدت درگیر آن خواهد شد».

او ادامه می‌دهد: «در شرایطی که بخش خصوصی برای بقای یک روز بیشتر خود در اقتصاد پر چالش کشور مورد زوند چگینی نماینده مجلس هم که از مخالفان این طرح است، می‌گوید: «در شرکت‌ها و سازمان‌های دولتی که در اختیار ما بوده‌اند نتوانسته‌ایم در خصوص به کارگیری نخبگان کمک کنیم و نمی‌توانیم دستگاه‌های خصوصی را ملزم کنیم تا از طریق ادارات دولتی نیرو استخدام کنند» محسن زنگنه، نماینده مخالف دیگری است که می‌گوید: «باید بخش خصوصی را به این موضوع ملزم کنیم که نیروهای خود را از طریق یک اداره دولتی به کار گیرند، اگر این قانون برای سازمان‌های دولتی بود، ایراد نداشت اما نمی‌توان بخش خصوصی را به این کار اجبار کرد، راه‌اندازی سامانه‌های کارنیز بر عهده شرکت‌های کارپایی بوده و وزارت کار صرفاً باید به عنوان یک ستاد عمل کرده و به چالش‌های حوزه کار و اصلاح موانع تولید ورود کند».

جولوگیری از تبعیض

با این حال مدافعان این طرح استدلال‌های خود را دارند. محمدرضا دست و پامی‌زند، این رویکرد نه تنها کمکی به کاهش آمار بیکاری نمی‌کند که احتمالاً به افزایش آن هم منجر خواهد شد».

موضوعی که اتاق بازرگانی تهران هم نسبت به آن هشدار داده و این اقدام را ضد سرمایه‌گذاری و مغایر با تولید کشور عنوان کرده و زمینه‌ساز شکل‌گیری رانت و فساد در جذب نیروی کار دانسته است.

گودرزوند چگینی نماینده مجلس هم که از مخالفان این طرح است، می‌گوید: «در شرکت‌ها و سازمان‌های دولتی که در اختیار ما بوده‌اند نتوانسته‌ایم در خصوص به کارگیری نخبگان کمک کنیم و نمی‌توانیم دستگاه‌های خصوصی را ملزم کنیم تا از طریق ادارات دولتی نیرو استخدام کنند» محسن زنگنه، نماینده مخالف دیگری است که می‌گوید: «باید بخش خصوصی را به این موضوع ملزم کنیم که نیروهای خود را از طریق یک اداره دولتی به کار گیرند، اگر این قانون برای سازمان‌های دولتی بود، ایراد نداشت اما نمی‌توان بخش خصوصی را به این کار اجبار کرد، راه‌اندازی سامانه‌های کارنیز بر عهده شرکت‌های کارپایی بوده و وزارت کار صرفاً باید به عنوان یک ستاد عمل کرده و به چالش‌های حوزه کار و اصلاح موانع تولید ورود کند».

طراحان طرح «الزام بخش خصوصی در به کارگیری نیرو از طریق ادارات کار» می‌گویند؛ طرح مذکور برای جلوگیری از تضییع حقوق بیکارانی است که در ادارات کار ثبت‌نام کرده و مدت‌های مدید در لیست انتظار هستند

یک فعال اقتصادی در گفت‌وگو با «توسعه ایرانی»: «نمایندگان و تصمیم‌سازان کشور به جای تصمیم‌گیری در چگونگی استخدام نیروی کار آن هم در بخش خصوصی، باید با ایجاد تغییر در فاکتورهای اقتصادی و سیاسی کلان در کشور به رفع موانع تولید کمک کنند»

صباغیان نماینده مجلس و طراح طرح «الزام بخش خصوصی در به کارگیری نیرو از طریق ادارات تعاون، کار و رفاه اجتماعی» درباره کم و کیف نیروی کار مورد نظر این طرح برای استخدام، به سایت انتخاب گفت: «قانون اساسی اشتغال را یکی از وظایف مهم دولت می‌داند. متأسفانه بسیاری از مسئولان دولتی و حتی مجلس به این اصل مهم توجهی نمی‌کنند، بگذریم که در بحث نیروهایی که برای جذب در دستگاه‌های دولتی که امتحان و آزمون می‌دهند هم متأسفانه خیلی وقت‌ها اعمال نفوذ می‌شود؛ بنابراین کسانی که بیکار و جویای کار هستند می‌خواهند جذب ادارات و شرکت‌ها شوند، هیچ قاعده‌ای بر آن‌ها حاکم نیست و این دسته از افراد سرگردان هستند».

وی افزود: «در جامعه ما، چون متأسفانه پارتی بازی و سفارش حرف اول را می‌زند، این افراد بیکار باید به دفتر نماینده مجلس و فرماندار و امام جمعه بروند که باز هم چندان موفقیتی برای به دست آوردن کار، حاصل نمی‌شود. پیش‌نهاده ما این بود که هر فردی بجز افرادی که جذب دستگاه دولتی می‌شوند، ثبت نام کنند و اگر شرکت‌های دولتی یا خصوصی نیروی بخواهند که استخدامی نیست، این افراد فرستاده شوند. شرکت‌ها هم مکلف شوند که نیرویشان را از آنجا بگیرند».

صباغیان ادامه داد: «بر این اساس شرکت‌ها وقتی نیروی نیاز داشته باشند، برایشان فرستاده می‌شود، اگر نیروی مذکور مناسب بود جذب می‌کنند، در غیر این صورت هم منتفی می‌شود؛ بنابراین هیچ اجباری در کار نیست، ولی حداقل فردی که بیکار

است باید به کارگیری از طریق ادارات کار» می‌گویند؛ طرح مذکور برای جلوگیری از تضییع حقوق بیکارانی است که در ادارات کار ثبت‌نام کرده و مدت‌های مدید در لیست انتظار هستند

است یک آرامش خاطر پیدا میکند. این پیشنهاد خوبی بود که متأسفانه مجلس دوفوریتی بودنش را تأیید نکرد که این مهم برمی‌گردد به اینکه نمایندگان یا وزرا و افرادی که مسئول هستند، نمی‌توانند شرایط سخت کاری را که آشنایی ندارد را درک کنند. اصولاً خانواده وزرا، مسئولان، نمایندگان، فرمانداران و... به راحتی جذب کار می‌شوند و نمی‌توانند درک کنند کاری که آشنایی ندارد چه قدر باید سرگردان باشد و از این شرکت‌ها به آن اداره برود. متأسفانه دوفوریتی بودن این طرح رای‌نیابور دوروال عادی خود را باید طی کند».

این نماینده مجلس در پاسخ به پرسشی مبنی بر اینکه علیرغم اینکه از اجباری نبودن پذیرش نیرو صحبت می‌شود، ولی در متن طرح، ابزار تنبیهی و اجباری برای عدم استخدام در نظر گرفته شده است، اظهار کرد: «اجباری نیست و ما یک سری ابزار تشویقی گذاشته‌ایم. نمی‌توانیم شرکت‌ها را اجبار کنیم. پیش‌نهاده ما این بود که کسانی که می‌خواهند نیروهای خود را از وزارت بگیرند، اگر نیرو مورد قبولشان نبود، می‌توانند آن فرد را برگردانند و نیروی که مورد قبولشان است را انتخاب کنند. حداقل این است که آن کارگر می‌داند که فردا روزی برای کار انتخاب می‌شود و سرگردان خانه فرماندار و امام جمعه نیست».

صباغیان در پاسخ به اینکه آیا این امر ناقض آزادی عمل بخش خصوصی نیست، عنوان کرد: «هیچ مانعی نیست. به فرض شما به پنج نفر جوشکار نیاز دارید، و برای شما فرستاده می‌شود. حال اگر رضی نبودید آن‌ها را برمی‌گردانید و نیروی دیگر فرستاده می‌شود. قرار بر اجبار نیست بلکه کمک به بخش خصوصی است».

نماینده مردم بافق در پاسخ به این سوال که آیا این طرح تحمیل نیروی سفارشی به بخش خصوصی نیست، گفت: «خیر، در وضعیت فعلی به ما تحمیل می‌شود. مثلاً امام جمعه یا شورای شهر با بنده تماس می‌گیرند و سفارش فرد خاصی را می‌کنند، ولی در صورت تصویب این طرح، شرکت‌ها دیگر آزادی عمل دارند و نیروهای مورد نظر خود را انتخاب می‌کنند».

در حالی که مدافعان این طرح، آن را راهی برای جلوگیری از سفارش و نفوذ می‌دانند، مخالفان ضمن رد آن، معتقدند در اقتصاد رانتی کشور و در حالی که شمار بیکاران بسیار بیش از فرصت‌های شغلی است، نه تنها این طرح نمی‌تواند انتظار معجزه داشته باشد، بلکه به فاکتوری دیگر به نفع رانت و فساد تبدیل خواهد شد.

صباغیان ادامه داد: «بر این اساس شرکت‌ها وقتی نیروی نیاز داشته باشند، برایشان فرستاده می‌شود، اگر نیروی مذکور مناسب بود جذب می‌کنند، در غیر این صورت هم منتفی می‌شود؛ بنابراین هیچ اجباری در کار نیست، ولی حداقل فردی که بیکار

بیزنی اضافه کرد: آیا تبدیل کردن معدود بخش‌های تفریحی و رفاهی مردم به بازارهای کسب و کار به معنای تبدیل کردن محل زندگی مردمی به عرصه مبادلات اقتصادی تعریف نمی‌شود؟ وی با بیان اینکه آیا بنیاد شهر تهران به عرصه‌ای برای توسعه مالی بخش‌های خصوصی بزرگ تبدیل شود یا به مکانی امن و شرایطی که شهروندان توانایی خرید چند متر زمین و مسکن برای خود ندارند، بهتر نیست سرمایه‌گذار بهیاه سمتی حرکت کند که به جای بهبود فضای کسب و کار بخش‌های خصوصی بزرگ، توانمندسازی مردم را به ارمان آورد؟ آیا مدیریت سرمایه‌های کلان به نفع جریان تولید و اشتغال عرصه‌ای پایدارتر در جهت دستیابی به ارمان عدالت‌طلبی نیست؟

برنامه‌ریزی کننده تلاش می‌کند آرمان‌های عدالت‌طلبانه را با توسعه اقتصاد شهری به دست آورد در همان حالت به علت عدم درک ماهیت تصمیم‌گیری خود در حال ایجاد شکافی عمیق میان تحقق عدالت و جامعه است.

این جامعه‌شناس ادامه داد: در این میدان مردم چه جایگاهی دارند؟ مردم به عنوان صاحبان اصلی شهر چه منافع از تخصیص حوزه‌های عمومی به گروه‌های ثروتمند جامعه می‌برند و فرایند بهزیستی مردم در چنین مکانیسم‌هایی را چگونه می‌توان تبیین کرد؟ آیا ساختن هتل در فضاهای عمومی به سطح رفاه و تفریح آحاد جامعه کمک می‌کند یا همین معدود فضاهایی را که در اختیار آنهاست را نیز تحت سلطه گروه‌های سرمایه‌دار و بخش‌های خصوصی قدرتمند قرار می‌دهد؟

باز تولید فضای شهری را به سود منافع بخش‌های سرمایه‌دار جامعه جهت دهی کرده است ساز و کاری که به شکلی خودآگاه یا ناخودآگاه آحاد جامعه را به واسطه نادیده گرفتن آنها در نقش آفرینی و کنشگری در فرایند توسعه، از دستاوردهای آن نیز محروم می‌کند.

بیزنی با طرح این پرسش که «آیا چنین سبک‌های مدیریت و برنامه‌ریزی که به عنوان تابعی از الهیات سرمایه و تحت هژمونی نئولیبرال تجلی می‌یابد با عدالت‌طلبی‌هایی که عموماً در رسانه‌های جمعی رسمی مورد تأکید قرار می‌گیرد سنخیتی دارد؟» عنوان کرد: یکی از مهم‌ترین چالش‌هایی که در سطوح مدیریتی با آن مواجه هستیم عدم اشراف برخی تصمیم‌گیران و تصمیم‌سازان به تنوع مدل‌های مدیریتی و از آن مهم‌تر ناتوانی در شناخت درست ارتباط مدل‌های مدیریتی با عقبه هستی‌شناختی آنها است. به همین دلیل است که در مواقعی با تصمیماتی مواجه می‌شویم که با شعار تحقق یک آرمان و هدف والا تبلیغ می‌شود، در حالی که به صورت بالفعل نتایجی معکوس را به ارمان می‌آورد.

وی افزود: این در حالی است که سیستم

خدمات به ثروتمندان از حوزه عمومی

هتل‌های چندستاره در بوستان‌های تهران ساخته می‌شود

توجه است. بی‌زنی با بیان اینکه بر این اساس است که یک پرسش بنیادین را می‌توان نقطه اتکایی مناسب برای قضاوت درباره تصمیم ساخت هتل در بوستان‌ها قرار داد و آن اینکه «نسبت ساخت هتل‌های چندستاره - که بهره‌وری مالی و بهره‌مندی رفاهی آن مشخصاً مرتبط به بخش‌های بسیار خاص است - با عدالت‌طلبی و عدالت محوری که از اصلی‌ترین ارکان انقلاب اسلامی و مهم‌ترین نشان مردمی بودن آن است، چیست؟» گفت: آیا کاهش حوزه عمومی شهری و فضای طبیعتی که می‌تواند در اختیار عموم مردم قرار گیرد به نفع بخش‌های بسیار محدودی از جامعه که در جای‌جای ایران و جهان نقاط هدف گردشگری بسیاری برای آنها وجود دارد می‌تواند در بهبود شرایط رفاهی و تفریحی آحاد مردم به نحوی مثبت تأثیر گذار باشد؟

این جامعه‌شناس ادامه داد: در سال‌های اخیر حرکت به سمت سبک‌های برنامه‌ریزی و سیاست‌گذاری متداول در کشورهای توسعه‌یافته بستری را فراهم آورده است که مدل‌های شهرسازی به‌سوی برقراری پیوندی مستحکم و چندوجهی میان بخش‌های خصوصی، نخبگان شهری و مدیران دولتی،

گزارش